

Til lovforslag nr. L 222. Betænkning afgivet af Europaudvalget den 23. maj 2003

Betænkning

over

Forslag til lov om Den Europæiske Unions udvidelse med Tjekkiet, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet

[af udenrigsministeren (Per Stig Møller)]

1. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 30. april 2003 og var til 1. behandling den 8. maj 2003. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Europaudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 3 møder.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 22 spørgsmål til udenrigsministeren og 1 spørgsmål til beskæftigelsesministeren til skriftlig besvarelse, som disse har besvaret.

2. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et flertal i udvalget (V, S, KF, SF, RV og EL) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Socialdemokratiets medlemmer af udvalget byder de nye medlemslande velkommen til EU. EU-udvidelsen er i historisk perspektiv en meget stor og perspektivrig beslutning for alle folk og stater i Europa. Når man ser tilbage på den ustabilitet og de krige og konfrontationer, som i det 20. århundrede kostede millioner af mennesker livet og sønderbombede lande, så er det en historisk beslutning, at de europæiske folk og stater på denne måde forenes om at samarbejde fredeligt og demokratisk.

Det skaber platformen for økonomisk fremgang, social udvikling og beskæftigelse til gavn for alle europæere i form af øget velstand og velfærd på hele det europæiske kontinent. Ideer, værdier, kulturer og identitet kan igen forenes til gensidig og fælles inspiration.

EU-udvidelsen er et punktum for det 20. århundrede, for to verdenskrige, for 50 års deling af Europa og for 10-12 års revolutionerende forandringsproces i landene i Øst- og Centraleuropa for at blive en del af EU. For EU er et aktivt politisk valg. Det er også et punktum for 4-5 års intensive forhandlinger og tilpasning i landene for at kunne opfylde kravene om EU-medlemskab. Danmark havde det privilegium med vedtagelsen af Københavnskriterierne i 1993 at bane vejen for dette samt at kunne afslutte forhandlingerne under det danske formandskab i 2002.

Hermed er tiltrædelsestraktaten også et punktum for to succesrige danske EU-formandskaber.

Det betyder også en ny start for det 21. århundrede, for de nye lande, men også for os andre og for EU, for det skaber behov for, at vi får effektiviseret og demokratiseret vores måde at samarbejde på. EU-landene skal effektivt kunne træffe beslutninger i fællesskab. Det skal ske med fuld respekt for den mangfoldighed og forskellighed og det særpræg, der er i de enkelte lande, og som befolkningerne holder af og vil værne om. Demokratiet skal styrkes i EU-samarbejdet, så be-